

GREEN LINUX

12. kép A kitöltések sok mindenre használhatók

keretet. Jelöljük ki az alaprétegen a gomb területét, növeljük a kijelölést, annyira amilyen vastagságú keretet szeretnénk! Hozunk létre egy új réteget, majd a kijelölésünk szerint töltjük fel fekete színnel! Az erősségét csökkenthetjük a láthatóság tulajdonsággal. Kísérletezzünk a leírás alapján az új megjelenés egyszerű elkészítésével! A kész gomb a 11. képen látható. Ennek a gombnak az elkészítésére több más lehetőség is van. Mindenkitől örömmel fogadok további ötleteket!

Készítsünk természetbarát feliratot

Próbáljuk meg a kitöltő minták használatát más megközelítésben is. Alkalmazzuk ismét a cikk első részéből ismert gombot. Most kicsit részletesebben más megköze-

13. kép A Green Linux felirat háttérrel

lítésből fogjuk használni a kitöltő mintákat. Ezeket nemcsak egyszerű szűrőként, hanem hatásnövelőként is használhatjuk. Készíthetünk falevelekkel kitöltött feliratot is, például Green Linux felirattal (lásd 12. kép). Nézzük meg, hogyan!

Jelöljük ki a feliratunkat a *Kijelölés szín szerint* menüponttal *Kijelölés->Kijelölés szín szerint!* A kitöltések közül válasszuk ki a zöld leveleket tartalmazó mintát (leave #2), majd a kitöltés eszközeállításai *Fájl->Párbeszédablakok->Eszköztárak* ablakban válasszuk ki a *Kitöltés mintával* típust! Természetesen nemcsak szöveget, hanem bármilyen területet, általunk kijelölt képrészletet kitölthetünk ezzel a módszerrel. Készíthetünk egyedi háttereket a kedvenc ablakkezelőnkhez is. A kitöltő minták használatakor ügyeljünk arra, hogy a

részletes minták esetén az „illesztések”, a minta ismétlődése nem mindig tökéletes. Ha nagy, összefüggő területet szeretnénk kitölteni, válasszunk kevésbé részletes mintát. Magunk is készíthetünk kitöltő mintát. A zöld levelekkel kitöltött feliratot felhasználva készítettem egy kis képet, ezt láthatjuk a 13. képen.

Az ilyen feliratokat használhatjuk a weboldalunkhoz, egyedi feliratokhoz, de akár a weboldalunk háttéréül is. A programba épített kitöltő minták változatos lehetőségeket teremtenek, ezeket az igényeink szerint tovább bővíthetjük. Ennek menetét a következő részben fogom bemutatni. Addig is mindenkinek jó kísérletezést és gyakorlást kívánok! A cikkben szereplő mintákhoz használt képek megtalálhatók a www.gimp.hu/linuxvilag/ oldalon.

Sűveg Gábor
Régóta használ Linuxot és BSD-t. Hobbija a bűvárkodás, vitorlázás és a számítógépes grafika. Elérhető a gsumeve@sgmobil2000.hu címen.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

Szerkesztők háborúja II. – A Pico szerkesztő

Nagyon sokan kedvelik a karakteres alapú Pine levelező-programot, hiszen könnyen használható, okos és gyors is. A program szerkesztő része külön programként is elérhető, ez a *pico*. A szerkesztő nagy előnye, hogy ugyanazok a parancsok használhatók, amik a levelezőben, így ha valaki megtanulta azt a néhány szolgáltatást, amivel könnyen összehozza leveleit, akkor már nincs elveszve.

De nézzünk egy kicsit a *pico* körmére! Indítása a szokásos, kezelése is nagyon hasonlít például a *joe* használatára. A hosszú szövegben szintén a **CTRL+V**-vel tudunk lapozni, a sor elejére és végére ugyancsak a **CTRL+A** és a **Ctrl+E** kombinációkkal juthatunk. Ha a **HOME**, **END** és hasonlózó billentyűk nem működnek, ezekkel jelentősen gyorsíthatjuk munkánkat. Nagyon hasznos lehet még, hogy a program ismeri a különböző kétpaneles fájlkezelőkben (például a *Midnight Commander*) szokásos **Fn** billentyűket is. Ha indításkor a **-f** parancssori kapcsolót is megadjuk, akkor az alsó két sorban is ezeket a billentyűket láthatjuk (lásd a képen).

A fájlműveletek területén a program két fő paranccsal rendelkezik: **CTRL+R (F5)**: fájl tartalmának beszurása (read) és **CTRL+O (F3)**: fájl mentése (output). A kilépésre a **CTRL+X**-et (vagy az **F2**-t) használhatjuk, amikor is a program megkérdezi, hogy mentse-e a változásokat.

A blokkműveletek területén nem túlzottan jeleskedik a drága. Röviden összefoglalva tud kivágni és beilleszteni. Le tudunk rakni egy jelet a **CTRL+^** billentyűvel (magyar

kiosztásnál **CTRL+ALTGR+3**, angolnál **CTRL+SHIFT+6**), innen-től a jel és a kurzor közötti részt jelöljük ki. A kijelölt részt azután egy **CTRL+K**-val kivágjuk. Ha nincs jelölés, akkor az adott sort vágja ki a **CTRL+K** (vagy az **F9**). Kényelmes megoldás, hogy az egymás után kivágott sorok egy blokknak számítanak, tehát a háromszori **CTRL+K** ugyanazt eredményezi, mintha kijelöljük a három sort, majd kivágjuk. A kívánt helyen pedig egy **CTRL+U (F10)** segítségével már be is illeszthetjük a kivágott részt.

Egy egyszerű keresője van, ami a kis- és nagybetűk különbségére nem érzékeny, viszont a magyar ékezetes betűkre igen. Nos, nem tökéletes, de legalább gyors. A keresőt a **CTRL+W**-vel (**F6**) érhetjük el.

Az utolsó szolgáltatás, amit érdemesnek tartok megemlíteni, igen hasznos, főleg, ha többször átírunk egy bekezdést. Egy idő után a négy-öt sor össze-vissza hosszúságú lesz, és tördelhetjük újra kézzel. Erre megoldás a **CTRL+J (F4)**, mely újrendezi a bekezdés szavait a margó éppen érvényben lévő értéke szerint (a margót a **-r** parancssori kapcsolóval állíthatjuk be). Ha egyáltalán nem szeretnénk, hogy a szerkesztő magától tördelje a sorokat, kikapcsolhatjuk ezt a szolgáltatást a **-w** parancssori kapcsolóval.

A szerkesztő rendelkezik saját helyesírás-ellenőrzővel, de külső programot is tud használni. Ebben az esetben a **SPELL** környezeti változóban kell megadnunk a használni kívánt programot (ennek a szabványos bemenetről kell olvasnia, és a szabványos kimenetre kell írnia).

A *Pico* magyar súgóoldala *Hercegkuti László* munkája.

